

זבחים לז

הדרשות	בעל הברייתא הדורש לניתנים על מזבח החיצון, מה עושה עם הדרשות האחרות						
וְדָם זֶבְחִיק יִשְׁפֹּךְ	לניתן על מזבח החיצון, שנתן במתנה אחת, שכיפר						
וְדָם זֶבְחִיק יִשְׁפֹּךְ	לכל הדמים שטעונים מתן דם ליסוד						
וְדָם זֶבְחִיק יִשְׁפֹּךְ	לניתן בזריקה שנתן בשפיכה – יצא						
	סבר לה כרבי יוסי הגלילי. דתניא, רבי יוסי הגלילי אומר: "דמו" לא נאמר, אלא דמא; "חלבו" לא נאמר, אלא חלבא; לימד על בכור, מעשר ופסח, שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח.						
	<table border="1"> <tr> <td>רבי ישמעאל</td><td>רבי עקיבא</td></tr> <tr> <td>ברך ברכת הפסח של זבח</td><td>לא זו פוסרת זו, ולא זו פוסרת זו.</td></tr> <tr> <td>פטר את של זבח</td><td>לא פטר את הפסח</td></tr> </table>	רבי ישמעאל	רבי עקיבא	ברך ברכת הפסח של זבח	לא זו פוסרת זו, ולא זו פוסרת זו.	פטר את של זבח	לא פטר את הפסח
רבי ישמעאל	רבי עקיבא						
ברך ברכת הפסח של זבח	לא זו פוסרת זו, ולא זו פוסרת זו.						
פטר את של זבח	לא פטר את הפסח						

קושי על ר' ישמעאל: ורבי ישמעאל – האי קרא, מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי!!
תירוץ: תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל.

ר' ישמעאל	רבי יוסי הגלילי
אך ככור שור... את דמא תזרוק ואת חלבא...	מדובר בבכור בלבד
ופשר – בלשון רבים	בשר מכל מיני בכורים הולך לכהן
לך יהיה	לימד על בכור בעל מום, שניתן לכהן
לך תפדה כי קדש ה	הם קריבין, ואין תמורתן קריבה (בכור, מעשר ופסח)
	כוליה בבכור - הם קריבין, ואין תמורתן קריבה
	מעשר: גמר "עברה" – "עברה" מבכור.
	פסח – בהדיא כתב ביה
	כש; מה תלמוד לומר אם כש –
	לרבות תמורת הפסח אחר הפסח, שתקרב שלמים. יכול אף לפני הפסח כן? תלמוד לומר הוא.

שאלה: וכל הנך תנאי דמפקי ליה להאי **דם זבחיך ישפך** לדרשא אחרינא, האי כל הניתנים על מזבח החיצון שנתן מתנה אחת שכיפר, מנא להו?
תשובה: סברי להו כבית הלל, דאמרי: אף חטאת שנתנה מתנה אחת – כיפר; וילפינן כולהו מחטאת.

מה הטעם?	בית שמאי – חטאת צריך שתי מתנות	בית הלל – אף חטאת שנתנה מתנה אחת – כיפר
	קנאות, קנאות, קנאות – הרי כאן שש; ארבעה למצוה ושתים לעכב.	קנאת, קנאת, קנאות
		הרי כאן ארבע; שלש למצוה, אחת לעכב.
		אהני מקרא, ואהני מסורת; אהני מקרא – לטפויי חדא, ואהני מסורת – לבצורי חדא

